BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. gruodžio 17 d.*

Byloje T-460/08

Europos Komisija, atstovaujama A. Aresu ir A. Caeiros,

ieškovė,

prieš

Acentro Turismo SpA, įsteigta Milane (Italija), atstovaujama advokatų A. Carta ir G. Murdolo,

atsakovę,

dėl Komisijos pagal AE 153 straipsnį pareikšto ieškinio, kuriuo siekiama iš ieškovės prisiteisti sumą su palūkanomis, kurią ši privalo sumokėti pagal paslaugų teikimo sutartį 349-90-04 TL ISP I, susijusią su Jungtinių tyrimų centro oficialių misijų kelionių organizavimu,

* Proceso kalba: italų.

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Papasavvas ir N. Wahl (pranešėjas),

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. vasario 11 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Sutartis

1 1990 m. balandžio 6 d. Europos atominės energijos bendrija (Euratomas), atstovaujama Europos Bendrijų Komisijos, su *Acentro Divisione Turismo SpA*, vėliau tapusia *Acentro Turismo SpA* (toliau – *Acentro*), sudarė paslaugų teikimo sutartį Nr. 3949-90-04 TL ISP I (toliau – sutartis).

2 Sutartyje buvo numatyta, kad *Acentro*, vadovaudamasi Komisijos interesais, Isproje (Italija) įsikūrusio Jungtinio tyrimų centro prašymu organizuos oficialiųjų misijų keliones.

3 Pagal sutarties 2.1 straipsnį ji buvo sudaryta pradiniam dvejų metų laikotarpiui nuo 1990 m. spalio 1 dienos. Po to 1992 m. rugpjūčio 11 d. Isproje pasirašytu pirmuoju papildomu susitarimu sutartis buvo pratęsta ketveriems metams, vėliau 1994 m. liepos 7 d. Isproje pasirašytu antruoju papildomu susitarimu sutartis buvo pratęsta šešeriems metams ir galiausiai 1996 m. rugsėjo 9 d. Isproje pasirašytu trečiuoju papildomu susitarimu sutartis buvo pratęsta šešiems mėnesiams.

4 Pagal sutarties 6.2 straipsnį *Acentro* privalėjo triskart per mėnesį pildyti ir išsiųsti kompetentingoms Komisijos tarnyboms atitinkamų sąskaitų pagal išduotus kelionės bilietus analitinius lydraščius ir kitus išlaidų lydraščius. Tada šios tarnybos turėjo jas apmokėti per šešiasdešimt dienų nuo šių lydraščių pateikimo.

5 Sutarties 7 straipsnyje buvo numatyta, kad *Acentro* pripažino Komisijai trejopas pinigines išmokas:

— „3 % sumos, susijusios su tarptautinių avialinijų bilietais“, komisinį mokestį (7.1 straipsnis),

— dalies išlaidų, susijusių su Komisijos *Acentro* suteiktų patalpų Isproje esančioje jos buveinėje naudojimusi ir priežiūra, būtent: valymo, šildymo, oro kondicionavimo bei elektros išlaidų apmokėjimą pagal sutarties 1 priede nustatytus dydžius (7.2 straipsnis),

— einamosios veiklos ir su jai patikėtų užduočių vykdymu susijusių išlaidų, taip pat telefono, telekso ir fakso išlaidų apmokėjimą (7.3 straipsnis).

6 Pagal sutarties 8 straipsnį Komisija turėjo kas pusmetį pateikti *Acentro* su nurodytomis piniginėmis išmokomis susijusias sąskaitas, kurias pastaroji turėjo apmokėti per trisdešimt dienų nuo gavimo dienos.

7 Sutarties 15 straipsnyje nustatyta:

„15.1 Šiai sutarčiai taikoma Italijos teisė.

15.2 Bet kokie dėl šios sutarties kilę sutarties šalių nesutarimai sprendžiami Europos Bendrijų Teisingumo Teisme.“

8 Taip pat sutartyje pagal Italijos civilinio kodekso (toliau – CK) 1341 straipsnio antrą pastraipą buvo numatyta, kad šalys turėjo antrą kartą atskirame dokumente pasirašyti arbitražinę išlygą, dėl kurios jos susitarė.

9 Italijos civilinio kodekso 1341 straipsnio antroje pastraipoje nustatyta, kad „<...> jurisdikcijos išimtys negalioja, jei jos nebuvo atskirai patvirtintos raštu“.

Ginčo aplinkybės

10 1997 m. kovo 31 d. pasibaigus sutarčiai kompetentingos Komisijos tarnybos konstatavo, kad *Acentro* neapmokėjo dviejų Komisijos pagal sutarties 8 straipsnį pateiktų sąskaitų:

— 1997 m. gegužės 19 d. 1 566 571 Italijos lirų (ITL) sąskaitos 97170/REE, susijusios su patalpų naudojimo išlaidomis nuo 1996 rugsėjo 1 d. iki 1997 d. kovo 31 d.,

— 1997 m. gegužės 19 d. 75 042 795 Italijos lirų (ITL) sąskaitos 97182/REE, susijusios su 3 % komisiniu mokesčiu už tarptautinius oro linijų bilietus nuo 1996 m. spalio 1 d. iki 1997 m. kovo 31 d.

11 1997 m. rugsėjo 2 d. laišku Komisija paragino *Acentro* šias dvi sąskaitas apmokėti per penkiolika dienų nuo priminimo gavimo.

12 1997 m. rugsėjo 12 d. laišku *Acentro* atsakė į 1997 m. rugsėjo 2 d. Komisijos laišką. Šiame laiške ji, pirma, nurodė, kad iš bendros Komisijos reikalaujamos 76 609 366 Italijos lirų sumos reikia atimti bendrą 22 257 166 Italijos lirų sumą, kurią Komisija skolinga. Antra, ji nurodė, kad ketina neatlyginti likusios skolos, nes manė, kad ji turėtų būti įskaityta už 29 328 000 Italijos lirų piniginį reikalavimą pagal paslaugų teikimo sutartį PHARE Nr. 96-0781.00, kurią ji buvo sudariusi su Europos bendrija 1996 m. liepos 23 d. Milane (Italijoje).

13 Pritarusi *Acentro* ir Komisijos tarpusavio skolų įskaitymui, Komisija atliko kiekvienos sutarties šalies skolų ir piniginių reikalavimų už 1997 m. suderinimą.

14 Atlikdama suderinimą Komisija, be šio sprendimo 10 punkte nurodytų sąskaitų, įtraukė šešias *Acentro* neapmokėtas sąskaitas už telefono išlaidas – 97171/REE, 97172/REE, 97173/REE, 97174/REE, 97175/REE ir 97176/REE, – kurių bendra vertė 80 501 938 Italijos liros. Be to, ji atsižvelgė į *Acentro* 1997 m. atsiųstuose analitiniuose lydraščiuose nurodytas neapmokėtas sąskaitas, kurių bendra suma 54 367 200 Italijos lirų. Tad galiausiai ji konstatavo, jog turi teigiamą 26 134 738 Italijos lirų (13 497,46 euro) likutį, todėl Euratomo piniginis reikalavimas *Acentro* yra tokio paties dydžio.

15 Registruotu laišku, kurio gavimas buvo patvirtintas 2002 m. gegužės 31 d., Komisija pranešė *Acentro* apie šį rezultatą ir pareikalavo sumokėti 13 497,46 euro per penkiolika dienų nuo laiško gavimo.

16 2002 m. birželio 10 d. laišku *Acentro* pranešė Komisijai, jog atsisako sumokėti šią skolą, nes mano, jog ji gali būti įskaityta pagal jos piniginį reikalavimą Euratomui pagal paslaugų teikimo sutartį PHARE Nr. 96-0781.00.

17 Registruotu laišku, kurio gavimas buvo patvirtintas 2002 m. lapkričio 11 d., Komisija pareikalavo iš *Acentro* sumokėti 13 497,46 euro.

18 2002 m. lapkričio 20 d. *Acentro* atsakė į Komisijos 2002 m. lapkričio 11 d. laišką. Ji pakartojo savo nuomonę ir dar kartą atsisakė sumokėti nurodytą skolą.

19 Registruotu laišku, kurio gavimas buvo patvirtintas 2004 m. sausio 20 d., Komisija ir vėl pareikalavo *Acentro* sumokėti 13 497,46 euro.

20 Kadangi *Acentro* į šį laišką nereagavo, Komisija įgaliojo Italijos advokatą išreikalauti sumokėti, jos nuomone, mokėtiną sumą. Kadangi situacija nepasikeitė ir Euratomo piniginis reikalavimas *Acentro* nebuvo įvykdytas, Komisija nusprendė pagal sutarties 15 straipsnyje nurodytą arbitražinę išlygą kreiptis į Bendrąjį Teismą.

Procesas ir šalių reikalavimai

21 2008 m. spalio 10 d. Teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu Komisija pareiškė šį ieškinį pagal AE 153 straipsnį.

22 Per 2010 m. vasario 11 d. posėdį buvo išklausytos šalių žodinės pastabos ir jų atsakymai į Teismo pateiktus klausimus.

23 Per posėdį Komisija prašė leisti papildyti bylą tam tikrais dokumentais, susijusiais su nagrinėjama skola. *Acentro* tam prieštaravo. Byla nebuvo papildyta dokumentais.

24 Komisija Teismo prašo:

— priteisti iš *Acentro* pagrindinę 13 497,46 euro sumą,

— priteisti iš *Acentro* 2 278,55 euro sumą kaip palūkanas, susidariusias iki šio ieškinio pateikimo dienos, taip pat priteisti palūkanas, kurios susidarys nuo šio ieškinio pateikimo dienos iki realaus pagrindinės sumos sumokėjimo dienos ir kurių galutinę sumą reikia nustatyti pagal Italijos teisėje numatytą palūkanų normą,

— priteisti iš *Acentro* palūkanas nuo minėtų palūkanų, susidariusių iki šio ieškinio pateikimo dienos, kurių galutinę sumą reikia nustatyti minėtų palūkanų sumokėjimo dieną pagal Italijos teisėje numatytą palūkanų normą,

— priteisti iš *Acentro* bylinėjimosi išlaidas.

25 *Acentro* Teismo prašo:

— konstatuoti ir pripažinti, kad arbitražinė išlyga neegzistuoja ir negalioja, todėl atmesti ieškinį kaip nepriimtiną,

— visus Komisijos pateiktus prašymus atmesti,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl priimtinumo

Šalių argumentai

26 Nors formaliai *Acentro* nepateikė prieštaravimo dėl nepriimtinumo, kaip numatyta Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnyje, ji ginčija ieškinio priimtinumą, teigdama, kad Bendrasis Teismas neturi kompetencijos nagrinėti ieškinio.

27 *Acentro* nurodo, kad sutarties 15.2 straipsnyje numatyta išlyga, pagal kurią Europos Bendrijų Teisingumo Teismui suteikiama išimtinė jurisdikcija, sudarant sutartį nebuvo raštu atskirai patvirtinta, todėl pagal šią sutartį ir atsižvelgiant į CK 1341 straipsnį ši išlyga yra niekinė, o dėl to Bendrasis Teismas neturi kompetencijos nagrinėti šio ieškinio, kuris atitinkamai yra nepriimtinas.

28 Komisija mano, kad sutarties 15.2 straipsnyje numatytai išlygai netaikomi formos reikalavimai pagal CK 1341 straipsnio antrą pastraipą.

29 Pirma, nacionalinė teisė taikoma tik tiems atvejams, kurie nėra konkrečiai numatyti sutartyje, arba tada, kai kyla abejonių dėl sutarties sąlygos aiškinimo. Tačiau sutarties 15.2 straipsnyje numatyta išlyga, pagal kurią Teisingumo Teismui suteikiama išimtinė jurisdikcija, yra aiški ir tiesioginė ir dėl jos turinio ar reikšmės nekyla jokios pagrįstos abejonės.

30 Antra, CK 1341 straipsnio antra pastraipa šiuo atveju netaikytina. Šiuo klausimu Komisija mano, pirma, kad pagal AE 153 straipsnį nenumatytas reikalavimas arbitražines išlygas atskirai patvirtinti raštu. Jos nuomone, nacionalinė nuostata, pagal kurią tiesiogiai reikalaujama patvirtinti šią išlygą atskirai raštu, akivaizdžiai prieštarauja minėtos AE sutarties, kuri yra viršesnė už nacionalinę teisę, nuostatos turiniui ir prasmei. Antra, *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas) nuomone, negali būti reikalaujama patvirtinti atskirai raštu tais atvejais, kai pirkimo sutartis sudaroma su viešosios teisės organizacijomis viešojo konkurso tvarka, kaip yra ir šiuo atveju. Trečia, šis atskiras patvirtinimas raštu daugiausia taikytinas situacijose, kai susitariančiųjų šalių padėtis akivaizdžiai nevienoda. Komisijos nuomone, akivaizdu, kad sutartyje nustatomi klasikiniai „business to business“ verslo santykiai, dėl kurių šalys susitarė per visiškai šių derybų esmę suprantančius profesionalius atstovus.

31 Trečia, Komisija nurodo, kad jei bus nuspręsta, kad sutarčiai taikytina ne tik nacionalinė teisė, bet ir speciali CK 1341 straipsnio antroje pastraipoje numatyta nuostata, su kuo ji nesutinka, per derybas po kvietimo teikti pasiūlymus *Acentro* visiškai ir be išlygų sutiko su arbitražine išlyga šioje sutartyje.

Bendrojo Teismo vertinimas

32 Pirmiausia konstatuotina, kad Bendrojo Teismo kompetencija nustatyta EB 225 straipsnyje ir AE 140a straipsnyje, kurie detalizuojami Teisingumo Teismo statuto 51 straipsnyje. Remiantis šiomis nuostatomis, Bendrasis Teismas turi kompetenciją nagrinėti jam pareikštus ieškinius dėl su sutartiniais santykiais susijusių

ginčų pagal arbitražines išlygas. Ši jurisdikcija arbitražinės išlygos pagrindu yra bendros taisyklės išimtis, todėl ją reikia aiškinti siaurai (1986 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Zoubek*, 426/85, Rink. p. 4057, 11 punktas).

33 Be to, primintina, kad pagal teismo praktiką Sąjungos teismų jurisdikcija pagal arbitražinę išlygą spręsti ginčą dėl sutarties turėtų būti nustatoma vadovaujantis tik EB 238 straipsniu ar AE 153 straipsniu bei pačios išlygos tekstu ir jiems negali būti taikomos nacionalinės teisės nuostatos, kurios tariamai užkerta kelią jų jurisdikcijai (1992 m. balandžio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Feilhauer*, C-209/90, Rink. p. I-2613, 13 punktas ir 1995 m. balandžio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bauer prieš Komisiją*, C-299/93, Rink. p. I-839, 11 punktas).

34 Šiuo atveju sutartyje yra Sąjungos teismų kompetenciją nustatanti išlyga pagal AE 153 straipsnį.

35 Sutartis buvo pasirašyta 1990 m. balandžio 6 d., tačiau su Komisija susitarianti šalis nepasirašė arbitražinės išlygos atskirame dokumente.

36 Vis dėlto, nors pagal sutarčiai taikomą nacionalinę teisę reikalaujama specialaus patvirtinimo, jei jo nėra, nereiškia, kad arbitražinė išlyga yra niekinė.

37 Iš tikrųjų, iš šio sprendimo 33 punkte nurodytos teismo praktikos matyti, kad jei sutarčiai su pagal EB 238 straipsnį arba AE 153 straipsnį sudaryta arbitražine išlyga, remiantis šia sutartimi, taikytina nacionalinė teisė, Sąjungos teismo kompetencija nustatoma vien atsižvelgiant į atitinkamą sutartį ir pačią arbitražinę išlygą. Vadinasi,

nacionalinė teisė negali būti kliūtis Sąjungos teismo kompetencijai. Ši teismo praktika taikytina taip pat tokiomis aplinkybėmis, kai pačioje sutartyje nustatyta sąlyga dėl specialaus patvirtinimo raštu.

38 Dėl šių argumentų ir vadovaujantis nurodyta teismo praktika darytina išvada, kad remiantis AE 153 straipsniu ir sutarties 15.2 straipsniu Bendrasis Teismas turi kompetenciją nagrinėti šią bylą.

Dėl esmės

Dėl prašymo sumokėti pagrindinę sumą

— Šalių argumentai

39 Komisija mano, kad 13 497,46 euro Euratomo piniginis reikalavimas buvo pakankamai įrodytas pagal sutartį, todėl jis yra tikras, įvertintas tam tikra suma ir jo grąžinimo terminas yra suėjęs. Be to, pagal CK 1219 straipsnio pirmą pastraipą iš *Acentro* buvo teisėtai ir įspėjus pareikalauta jį sumokėti.

40 Komisija nurodo, kad apskaičiuodama šią piniginio reikalavimo sumą ji pasinaudojo turimomis sąskaitomis, susijusiomis su pagal sutarties 7 straipsnį trijų tipų *Acentro* mokėtinomis piniginėmis išmokomis, būtent: 3 % tarptautinių oro linijų bilieto sumos komisinis mokestis (sąskaita 97182/REE už laikotarpį nuo 1996 m. spalio 1 d. iki 1997 m. kovo 31 d.), išlaidos, susijusios su naudojimusi patalpomis Isproje (sąskaita 97170/REE už laikotarpį nuo 1996 m. rugsėjo 1 d. iki 1997 m. kovo 31 d.) ir einamosios veiklos išlaidos (sąskaitos 97171/REE, 97172/REE, 97173/REE, 97174/REE, 97175/REE ir 97176/REE, daugiausia susijusios su *Acentro* 1997 m. kovo mėnesio ir 1996 m. sausio–kovo mėn. bei gegužės–birželio mėn. telefono išlaidomis).

41 Atsakydama į *Acentro* argumentą, kad nepateikė pakankamai telefono sąskaitų įrodymų, Komisija pažymėjo, kad sąskaitos buvo išrašomos pagal sutarties 8 straipsnio nuostatas ir *Acentro* niekada dėl to neprieštaravo. Ji priduria, kad *Acentro* niekada neginčijo ankstesniame punkte nurodytų aštuonių faktūrų, taip pat telefono sąskaitų turinio.

42 Be to, šioje byloje svarbus laikotarpio klausimas. Šiuo klausimu Komisija nurodo, kad pagal Italijos teisę su sutartimi susijusias sąskaitas privaloma saugoti 10 metų pagal civilinę teisę ir 5 metus pagal mokesčių teisę. Ji buvo atsargi ir apskaitos dokumentus saugojo ilgiau, nei reikalaujama pagal Italijos teisę.

43 Komisijos nuomone, dėl lėtos *Acentro* reakcijos vieninteliai įrodymai, kuriais remiantis galima aiškiai pagal dokumentus nustatyti su sutartimi susijusių finansinių operacijų turto ir įsiskolinimo dydžius, dingo arba juos sunku atsekti praėjus 12 metų po byloje nagrinėjamų aplinkybių.

44 Be to, tai, kad iš tuo metu veikusio telefono paslaugų tiekėjo sudėtinga gauti su telefono ryšiu susijusius duomenis, susiję su aplinkybe, kad *Acentro* turėjo galimybę bendraudama dėl užduočių naudotis buveinės Isproje telefonų stotele. Dėl šio sprendimo pagal naudojimosi šiomis paslaugomis sąnaudas *Acentro* buvo išrašomos atskiros sąskaitos. Pagal Bendrijos ir nacionalinės teisės aktus, susijusius su duomenų ir privataus gyvenimo apsauga, šie duomenys negalėjo būti ilgai saugomi.

45 Be to, nurodydama susirašinėjimą su *Acentro* Komisija pažymi, kad ji niekada neginčijo šio piniginio reikalavimo buvimo, o šiuo klausimu teigė, kad šį piniginį reikalavimą reikia įskaityti už jos pagal paslaugų teikimo sutartį PHARE Nr. 96-0781.00 piniginį reikalavimą Komisijai. Vadinasi, Komisijos nuomone, šis įskaitymas reiškia, kad *Acentro* pripažįsta jos piniginius reikalavimus.

46 Dėl paties įskaitymo pažymėtina, kad Komisija nepripažįsta skolos *Acentro* pagal paslaugų teikimo sutartį PHARE Nr. 96-0781.00 ir nurodo, kad pagal CK 1241 straipsnį ir 1242 straipsnio pirmą pastraipą *Acentro* siūlomas įskaitymas gali būti įvykdytas tik jeigu yra du vienas kitam įsiskolinę asmenys, o jų priešpriešiniai įsiskolinimai yra tikri, įvertinti tam tikra suma ir jų grąžinimo terminas yra suėjęs. Komisijos nuomone, tai netaikytina šiuo atveju, nes pirmasis yra Euratomo piniginis reikalavimas *Acentro*, o kitas yra tariamas *Acentro* piniginis reikalavimas Europos bendrijai, t. y. kitam juridiniam asmeniui nei Euratomas.

47 *Acentro* pažymi, kad tariamas kreditorius, vadovaudamasis CK 2697 straipsnyje nustatyta įrodinėjimo pareiga, turi pateikti savo piniginio reikalavimo įrodymą. Šiuo klausimu ji nurodo, kad Komisijos prašymams pagrįsti pateiktos sąskaitos nėra pakankamas piniginio reikalavimo ir tuo labiau jo tikslaus įvertinimo ir suėjusio mokėjimo

termino įrodymas. Visų pirma, sąskaitose, kuriomis remdamasi Komisija pareikalavo atlyginti telefono išlaidas, nenurodomas joks dokumentas, kuris įrodytų šio prašymo pagrįstumą.

48 *Acentro* taip pat nesutinka su Komisijos argumentu, kad 1997 m. rugsėjo 12 d. laiške pripažįstama skola, nes rašydama šį laišką ji manė, kad šią skolą galima įskaityti už jos piniginį reikalavimą Komisijai pagal paslaugų teikimo sutartį PHARE Nr. 96-0781.00.

— Bendrojo Teismo vertinimas

49 Pirmiausia pažymėtina, kad pagal CK 2697 straipsnį kreditoriui priklauso įrodyti, kad jo teisė pagrįsta. Šiuo atveju Komisija rėmėsi aštuoniomis sąskaitomis, kurias ji nusiuntė pagal sutartį, kad nustatytų Euratomo piniginį reikalavimą *Acentro.*

50 Taip pat pažymėtina, kad *Acentro*, siekdama nuginčyti šį piniginį reikalavimą, iš esmės teigia, kad sąskaitos, pagal kurias Komisija pareikalavo atlyginti telefono išlaidas, nėra joks dokumentas įrodymas, kuris jai leistų patikrinti šio prašymo pagrįstumą.

51 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal sutartį *Acentro* turėjo galimybę bendrauda-ma dėl užduočių naudotis buveinės Isproje telefonų stotele (sutarties 5.2 straipsnio antra pastraipa) arba aktyvuoti ir savo lėšomis tiesiogiai tiekėjui apmokėti išlaidas, susijusias su įsipareigojimams įgyvendinti būtinomis telefono, telekso ir fakso linijų

paslaugomis (sutarties 5 ir 7 straipsniai). Klostantis byloje nagrinėjamoms aplinkybėms, kad galėtų teikti savo paslaugą, ji buvo pasirinkusi naudotis Ispros buveinės telefono stotele ir Komisijos paslaugomis.

52 Dėl šio sprendimo pagal naudojimosi šiomis paslaugomis sąnaudas *Acentro* buvo išrašomos atskiros sąskaitos. Iš tikrųjų, Ispros buveinės techninė tarnyba iš telefono operatoriaus pateiktų telefono pokalbių sąrašų išskyrė *Acentro* telefono pokalbius, apskaičiavo atitinkamas sumas ir šią informaciją perdavė finansų tarnybai, kuri išrašė sąskaitą ir ją nusiuntė *Acentro* kartu su pridėtu telefono pokalbių sąrašu.

53 Tad reikia pažymėti, kad taip sąskaita buvo pateikiama laikantis sutarties 8 straipsnio nuostatų ir kad kol sutartis galiojo, *Acentro* niekada neginčijo šios tvarkos.

54 Be to, konstatuotina, kad byloje nėra įrodymo, jog klostantis byloje nagrinėjamoms aplinkybėms *Acentro* ginčijo šias sąskaitas arba vėliau Komisijos jai atsiųstus priminimus.

55 Atvirkščiai, iš bylos matyti, kad, užuot ginčijusi reikalaujamas sumas arba kreipusis dėl šių sąskaitų paaiškinimų, *Acentro* ragino Komisiją įskaityti šią skolą už kitą piniginį reikalavimą Komisijai pagal kitą sutartį, t. y. paslaugų teikimo sutartį PHARE Nr. 96-0781.00.

56 Neatsižvelgiant į klausimą, ar tai, kad *Acentro* ir Komisija yra įsiskolinusios viena kitai, arba tai, kad *Acentro* buvo sudariusi sutartis su dviem skirtingomis bendrijomis,

t. y. paslaugų teikimo sutartį PHARE Nr. 96-0781.00 su Europos bendrija ir sutartį su Euratomu, yra kliūtis *Acentro* siūlomam įskaitymui, konstatuotina, kad šios reakcijos nepakanka atmesti šias sąskaitas.

57 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Komisijos ir *Acentro* sutartiniams santykiams pagal Italijos teisę buvo taikomas sąžiningumo principas, pagal kurį, jei viena šalis, nagrinėjamu atveju – *Acentro*, ginčija vieną ar kelias sąskaitas arba tam tikrą informaciją jose, ji turi per protingą laiką pranešti apie tai kitai šaliai, nagrinėjamu atveju – Komisijai.

58 Todėl klostantis byloje nagrinėjamoms aplinkybėms *Acentro* turėjo paprašyti pateikti su sąskaitomis susijusius paaiškinimus arba išsamesnę informaciją, o to ji nepadarė.

59 Tad reikia patenkinti Komisijos reikalavimus priteisti iš *Acentro* sumokėti pagrindinę 13 497,46 euro sumą kaip Euratomo piniginį reikalavimą pagal sutartį *Acentro*.

Dėl prašymų priteisti palūkanas

— Šalių argumentai

60 Komisija tvirtina, kad palūkanos turi būti skaičiuojamos nuo 2002 m. birželio 25 dienos. Ji nurodo, kad per laikotarpį nuo šios dienos, kai *Acentro* buvo išsiųstas oficialus pranešimas sumokėti pagrindinę sumą, ir 2008 m. spalio 10 d., kai buvo pareikštas ieškinys, palūkanos pagal įstatymus numatytą palūkanų normą sudarė 2 278,55 euro.

61 Komisijos nuomone, palūkanų, kurios susidarys nuo šio ieškinio pateikimo dienos iki realaus pagrindinės sumos sumokėjimo dienos, galutinę sumą reikia atskirai apskaičiuoti pagal Italijos teisėje numatytą palūkanų normą.

62 Galiausiai, remdamasi CK 1283 straipsniu, Komisija prašo priteisti palūkanas nuo minėtų palūkanų, kurių galutinę sumą taip pat reikia minėtų palūkanų sumokėjimo dieną atskirai apskaičiuoti pagal Italijos teisėje numatytą palūkanų normą.

63 Šiuo klausimu *Acentro* nepateikė argumentų.

— Bendrojo Teismo vertinimas

64 Kaip matyti iš šio sprendimo 59 punkto, Komisijos reikalavimas priteisti pagrindinę 13 497,46 euro sumą yra tenkintinas.

65 Dėl palūkanų konstatuotina, kad Komisija savo 2002 m. gegužės 31 d. laiške nurodė, kad pagrindinė suma turėjo būti sumokėta per penkiolika dienų nuo šio laiško gavimo. *Acentro* šį laišką gavo vėliausiai 2002 m. birželio 10 d.

66 Kadangi sutartyje nebuvo susitarta dėl palūkanų ir sutarčiai taikoma Italijos teisė, reikia taikyti susijusias Italijos teisės nuostatas ir pagal ją numatytas palūkanų normas.

67 Pagal Italijos teisę, konkrečiau kalbant CK 1224 straipsnį, skolos negrąžinimo atveju kreditorius turi teisę reikalauti jam priteisti pagal įstatymus nustatytas palūkanas, nepagrįsdamas jų nuostoliais.

68 Be to, pagal CK 1283 straipsnį kreditorius turi teisę reikalauti jam priteisti palūkanas nuo palūkanų, skaičiuojamas nuo ieškinio pateikimo dienos, jei šios palūkanos mokėtinos už ilgesnį nei šešių mėnesių laikotarpį.

69 Pagal CK 1284 straipsnį:

„Nustatoma 3 % metinė palūkanų pagal įstatymą norma. Finansų ministro dekretu, paskelbtu *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* iki ankstesnių nei taikoma palūkanų norma metų gruodžio 15 d., šį dydį galima keisti kas metus, atsižvelgiant į vidutinę metinę bruto grąžą už valstybės obligacijas per trumpiau nei dvylika mėnesių ir atsižvelgiant į tais metais nustatytą infliacijos lygį. Jei nauja palūkanų norma nenustatoma iki gruodžio 15 d., kitais metais ji lieka nepakitusi <...>“

70 Vadinasi, ši 3 % norma buvo nustatyta 2001 m. gruodžio 11 d. ministro dekretu, paskelbtu 2001 m. gruodžio 14 d. *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* Nr. 290, ir liko nepakitusi 2002 ir 2003 metais. 2003 m. gruodžio 1 d. ministro dekretu, paskelbtu 2003 m. gruodžio 10 d. *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* Nr. 286, buvo nustatyta 2,5 % norma, skaičiuojama nuo 2004 m. sausio 1 d. ir nekitusi 2004–2007

metais. 2007 m. gruodžio 12 d. ministro dekretu, paskelbtu 2007 m. gruodžio 15 d. *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* Nr. 291, buvo nustatyta 3 % norma, skaičiuojama nuo 2008 m. sausio 1 d.

71 Kaip nurodyta šio sprendimo 65 punkte, nagrinėjamu atveju *Acentro* gavo oficialų pranešimą sumokėti vėliausiai 2002 m. birželio 10 d. Tad penkiolikos dienų terminas pasibaigė 2002 m. birželio 25 d., nuo kurios turi būti pradėtos skaičiuoti palūkanos.

72 Darytina išvada, kad *Acentro* iki ieškinio pareiškimo dienos iš viso turi sumokėti 2 278,55 euro palūkanų.

73 Todėl reikia priteisti iš *Acentro* sumokėti Komisijai pagrindinę 13 497,46 euro sumą, 2 278,55 euro sumą kaip palūkanas, mokėtinas iki šio ieškinio pateikimo dienos (2008 m. spalio 10 d.), ir palūkanas nuo minėtų sumų, kurios apskaičiuotinos pagal galiojančią palūkanų normą nuo 2008 m. spalio 10 d. iki pagrindinės sumos sumokėjimo dienos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

74 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi atsakovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Priteisti iš *Acentro Turismo SpA* sumokėti Komisijai pagrindinę 13 497,46 euro sumą, 2 278,55 euro sumą kaip palūkanas, susidariusias iki šio ieškinio pateikimo dienos, ir palūkanas nuo minėtų sumų, kurios apskaičiuotinos pagal galiojančią palūkanų normą nuo 2008 m. spalio 10 d. iki pagrindinės sumos sumokėjimo dienos.**

2. **Priteisti iš *Acentro Turismo* bylinėjimosi išlaidas.**

Martins Ribeiro Papasavvas Wahl

Paskelbta 2010 m. gruodžio 17 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.